

Johansen: Vore dyrkede Korn- og Græssorter have mange Fjender, hvis Antal Jordbrugerne gerne se indskrænket til det mindst mulige. De Ukrudtsplanter, som ved Rodudvikling eller ved at kaste Frø formere sig i en saadan Grad, at de hemme Kulturplanterne, er den enkelte Landbruger jo Herre over; noget andet bliver det med Hensyn til de Ukrudtsfrø, som ved Vinden spredes fra det Sted, hvor de ere udviklede, og da angribe baade Kornsorter og Græsarter; over for dem staar den enkelte Jordbruger værgeløs. Men den bestaaende Lovgivning giver dog nogen Beskyttelse i saa Henseende, idet de skadelige Planter, Værtplanterne, hvor Rustudviklingen af Sporer og Svampe foregaar, kunne kræves fjernede. Naar man vil skelne mellem de Ukrudtsplanter, man er Herre over, og de enkelte, man ikke er Herre over, altsaa dem, jeg sidst nævnte, da er det de sidste, der ere særlig farlige for Landbruget. Men paa den anden Side tror jeg, at man maa være overordentlig forsigtig med at lovgive paa dette Omraade, for at man ikke skal komme til at gribe for stærkt ind i den enkelte Mands Ret til at bære sig ad, som han vil. Naar man siger til sin Nabo: „Der har du en Plante, som er meget farlig“ — maaske ved han det ikke selv, før han bliver gjort opmærksom paa det — vil han i de allerfleste Tilfælde straks fjerne den; han er jo selv udsat for at lide den samme Skade som andre. Jeg har selv haft et Eksempel derpaa. I min Nabos Have var der en Berberis, som ødelagde 4—5 Tdr. Land Rug for mig, og det endog i den Grad, at Halmen var aldeles ødelagt, saaledes at jeg næsten maatte have helt nyt Halm til at binde med og ikke kunde binde med det høstede Rughalm. Jeg sagde da til min Nabo: „Du har i din Have en Plante, som har forårsaget mig den og den Skade“; og straks blev den ryddet bort. Jeg tror, at Folk i den Henseende ere meget medgørlige, saa man ikke behøver at gribe saa stærkt ind. Men de Planter, der ere henviste til og nævnte i Lovforslaget, gro ikke alene som Buskvækster i Haver eller Hegn; en Del af dem gror ogsaa paa Markerne. I Motiverne til Lovforslaget er der f. Eks. nævnt vandgrenet Ranunkel; den vokser gerne i Grøfter og Enge; i Grøfterne kan man sagtens faa Bugt med den; men det vil være meget vanskeligt at forlange af en Ejer, der har sin Eng fuld af disse Blomster, at han skal sørge for, de blive huggede af, og samtidig dermed ødelægger sin Græsmark. Det vilde være et alt for stort

Indgreb i hans Rettigheder; og i mange Enge vilde det volde ham stort Tab at gøre det. Denne Plante er let kendelig paa sine kønne gule Blomster; den er 1 Fod høj. Saa have vi Krumhals; den har himmelblaa Blomster; den vokser omkring paa Markerne og er ikke sjælden; men det er meget vanskeligt at komme den til Livs. Hvis man har den i Kornmarken staaende hist og her, vil det være rent urimeligt at forlange, at vedkommende Ejer skal hugge Kornet af for at fjerne den. Ligeledes have vi Oksetungen, der er 1 Fod høj. Den har i Begyndelsen rødlig Blomster, siden blive de smukke mørkt blaaviolette; den findes ogsaa i Grøfter, paa Vejrabatter og paa dyrkede, især lette Jorder. Man er vel ogsaa i Stand til at kunne finde en Del flere af disse skadelige Planter, som vokse paa dyrkede Jorder; men dem, jeg her har nævnt, ere af den Slags, som Rustsvampen udvikler sig paa for senere at angribe Korn og forskellige Græssorter.

Det er ganske rigtigt, at her tager Lovforslaget det Hensyn ikke at gribe ind, men den sidste ærede Taler mente, at man muligvis dog kunde finde en Vej, ad hvilken man var i Stand til at komme flere af disse Ukrudtsplanter til Livs, ogsaa andre Planter end dem, der efter Forslaget her skulde tages med. Jeg vil dertil sige, at man skal være uhyre varsom med at gribe ind i den enkelte Mands Ret, med at forårsage ham saa mange Vanskeligheder og muligvis ogsaa saa store Bekostninger, som ville være forbundne med Fjernelsen af disse Planter. Saadanne Planter som Berberis kunde man derimod sagtens faa Bugt med, idet dens Dyrkning dels indskrænker sig til Haver, og dels fordi den ellers kun findes hist og her i Hegnene, hvad der dog er mere sjældent. Man vil gerne, naar der anlægges Haver, have en hel Del saadanne Sirplanter med, men naar man gør vedkommende opmærksom paa, at den Slags Planter ere skadelige, er han altid villig til at fjerne dem. Det forekommer mig derfor tvivlsomt at gaa saa stærkt til Værks, som der foreslaas i Lovforslaget. Man har saaledes ogsaa villet have Mahognitræ ind under Loven, skønt det kun meget sjældent bliver dyrket. Derimod har Korsved eller Vrietorn en meget stor Udbredelse, ikke saa meget i Haver, men særlig i Hegn og Kratskove. Det er temmelig store Planter; de kunne blive 5—6 Fod høje. De have tidligere fundet temmelig stor Anvendelse paa forskellig Maade, derfor fik de en meget stor Udbredelse; da vidste man heller ikke, at de vare skadelige, det